

Mișcarea intelectuală în străinătate

FILozOFIE.

Hans Reeder, *Platons philosophische Entwicklung*. Leipzig, 1906.—Cuprinde: 1) Istoria și starea actuală a chestiei platoniciene. 2) Puncte de vedere pentru studiul dialogurilor lui Platon. 3) Dialogurile particulare. 4) Considerații asupra principalelor direcții ale gândirii platoniciene.

Alfred Binet, *Les Révélations de l'écriture*. Alcan, 1906.—Acestă carte face parte dintr'o mare totalitate de studii asupra semnelor exterioare ale inteligenței.—Autorul, în urma unor anchete și studii serioase, ajunge la concluzia că grafologia conține mult adevăr în pretențiile sale; că niciodată ea nu va fi infailibilă; că azi ea este încă într'o fază foarte rudimentară.

Pasquale Gatti, *Esposizione del Sistema filosofico di G. Leopardi*. Monnier, Firenze.

Autorul, un admirator al marelui poet-filosof, expunând cu pătrundere sistemul filosofic al lui Leopardi, ajunge la încheerea că el nu e pesimist în felul lui Schopenhauer, ci e mai degrabă unul din cele mai puternice curente „moderne“, al cărui pesimism izvorăște din observația vieții, pe când pesimismul filosofului german e metafizic.

G. Heymans, *Die Gesetze und die*

Elemente des wissenschaftlichen Denkens.—Leipzig, 1905.—Un manual asupra teoriei cunoștinței,—pentru filozofi ca și pentru nefilozofi.

Harald Höfding, *L'Histoire de la Philosophie Moderne*, tr. par. P. Bordinier. Vol. I. Alcan.—Cartea I: Filozofia Renașterii. Cartea II: Știința Nouă. Cartea III: Marile Sisteme (Descartes—cartezianismul; Gassendi; Hobbes; Spinoza; Leibnitz; Wolff). Cartea IV: Filozofia engleză a experienței. Cartea V: Filozofia engleză a veacului XVIII și J. J. Rousseau.—Acum de curând a apărut și vol. II.

G. Papini, *Il Crepuscolo dei Filosofi*. Milano, 1906.—Autorul desființează filozofia, bătându-și joc de ea și de filozofi.

SOCIOLOGIE. STUDII SOCIALE, POLITICA.

E. de Lacombe, *La Maladie Contemporaine. Examen des principaux problèmes sociaux au point de vue positiviste*. Alcan, 1906.—Tratează despre spiritul revoluționar, dezorganizarea morală și a educației, feminism, muncă, grevă, războiu, artă etc.—Autorul crede în triumful concepției pozitivistice (e discipol al lui Comte), dar îl socotește îndepărtat.

Jean Lagorgette, *Le Rôle de la*

Guerre, étude de sociologie générale.—Giard et Brière, 1906.—Autorul studiază războiul din două puncte de vedere: 1) mobilele lui, 2) scopul lui.—Nu e nici „militarist“ nici „pacifist“. El crede că „războiul, va înceta, nu din motive morale, ci prin desuetudine“.

I. C. N. Forestier. *Grandes villes et systèmes de parcs.* Hachette.

Un studiu asupra însemnătății grădinilor și parcurilor orașelor pentru igiena populației și asupra rețelilor ce decurg din nimicirea vegetației din centrul orașelor mari și înlocuirea ei prin clădiri.

Jacques Bardoux. *Essai d'une psychologie de l'Angleterre contemporaine.* Paris, Alcan, 1906.

Un studiu asupra spiritului public în Anglia și asupra tendințelor politice economice și culturale ale acestei țări.

Dr. Vladan Georgevitch. *Das Ende der Obrenovitch.* Beiträge zur Geschichte Serbiens 1897 bis 1900. Leipzig 1905. S. Hirzel. Volumul conține amintirile autorului din timpul cîi a fost președinte al consiliului sub fostul rege Alexandru al Serbiei.

ISTORIE.

Ludwig Solomou, *Geschichte des deutschen zeitungswesens von den ersten Anfängen bis zur Wiederaufrichtung des Deutschen Reiches.* Dritter Band. Das Zeitungswesen seit 1814. Oldenburg und Leipzig 1906.

Această istorie a Jurnalismului se termina cu anul 1850. Autorul nu dă numai o nomenclatură seacă a ziarelor apărute în acest răstimp, ci ne dă

scurte caracterizări și a redactorilor, colaboratorilor, cenzorilor presei și mai ales a tendințelor și efectelor fiecărui ziar.

Pompeo Molmenti. *La storia di Venezia nella vita privata.* Parte seconda. Bergamo. Istituto di Arti grafiche 1906. Această a doua parte cuprinde zugrăvirea vieții venețiene din sec. XV, perioada de strălucire a puternicii republice.

Dora Melegari. *La giovine Italia e la giovine Europa,* Milano, Treves 1906. Corespondența dintre Giuseppe Mazzini și tatăl editoarei Luigi Amedeo Melegari, în intervalul de cinci ani, între 1832 și 1837.

CRITICĂ, STUDII LITERARE.

Ferdinand Brunetièrè. *Honoré de Balzac* (1799—1850). Calmann-Lévy

Un studiu critic asupra operei marelui romancier francez. Autorul susține că Balzac e primul romancier francez care a făcut din eroii săi niște ființe vii, nu numai niște abstracțiuni, niște sentimente încarnate.

Edouard Mayniel. *La vie et l'œuvre de Guy de Maupassant,* „Mercure de France“.

Urmărind pas cu pas pe cel mai mare novelist francez în viața și opera sa literară, autorul caută să explice influența mediului, în care a trăit, asupra scriitorului, și evoluția sufletului său. El ne prezintă pe Maupassant ca pe un hoț lucid, care s'a pus pe sine în scrierile sale și a căutat să dea operei sale, după metoda lui Flaubert, un caracter de impersonalitate.

Compilator

Din cauza abundenței de materie, care ne-a făcut să întrecem, iarăși cu mult, cadrul hotărît al revistei, sintem nevoiți a amina „Bibliografia“ pentru No. viitor.